

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 50 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym regulacjom przewidującym system polegający na zastrzeżeniu wyłączności w zakresie zakładów na wyścigi konne poza torami wyścigów konnych na rzecz jednego podmiotu gospodarczego nienastawionego na zysk, którym to regulacjom, choć zdają się one być odpowiednie do osiągnięcia celu walki z przestępczością, a zatem do ochrony porządku publicznego w sposób bardziej skuteczny, niżby to mogło mieć miejsce przy pomocy mniej restrykcyjnych środków, towarzyszy, w celu zneutralizowania ryzyka pojawienia się ośrodków gry działających bez zezwolenia oraz skłonienia graczy do korzystania z legalnej oferty, dynamiczna polityka handlowa tego podmiotu, która w związku z tym nie realizuje w pełni celu ograniczania sposobności do gry?
- 2) Czy w celu dokonania oceny, czy krajowe regulacje, takie jak regulacje obowiązujące we Francji, przewidujące system polegający na zastrzeżeniu wyłączności w zakresie zakładów na wyścigi konne poza torami wyścigów konnych na rzecz jednego podmiotu gospodarczego nienastawionego na zysk, naruszają art. 49 i 50 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, naruszenie swobody świadczenia usług oceniać należy jedynie z punktu widzenia ograniczeń narzucanych w zakresie oferty zakładów na wyścigi konne on-line, czy też należy brać pod uwagę cały sektor zakładów na wyścigi konne, bez względu na formę, w jakiej są one oferowane i udostępniane graczom?

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**(Sprawa C-213/08)**

(2008/C 197/21)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: H. Stovlbaek, pełnomocnik)*Strona pozwana:* Królestwo Hiszpanii**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE⁽¹⁾ z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii, lub w każdym razie nie powiadamiając o ich ustanowieniu Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/100/WE upłynął w dniu 1 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 363, str. 141.**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Milano (Włochy) w dniu 22 maja 2008 r. — Rita Mariano przeciwko Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)****(Sprawa C-217/08)**

(2008/C 197/22)

*Język postępowania: włoski***Sąd krajowy**

Tribunale ordinario di Milano (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Rita Mariano*Strona pozwana:* Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)**Pytania prejudycjalne**

Czy art. 12 i 13 traktatu WE stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 85 dekretu Prezydenta Republiki, który stanowi, że w przypadku śmierci w następstwie wypadku, renta INAIL, wysokości 50 %, jest należna wyłącznie małżonkowi, a małoletniemu dziecku przysługuje renta jedynie w wysokości 20 %?

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-218/08)**

(2008/C 197/23)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i D. Recchia, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Włoska, nie przewidując opracowania zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich zakładów, w odniesieniu do których plany te są wymagane, uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 96/82/WE⁽¹⁾ z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, w brzmieniu ustalonym dyrektywą 2003/105/WE⁽²⁾;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Seveso II ma na celu zapobieganie poważnym awariom związanym z substancjami niebezpiecznymi oraz ograniczenie ich skutków dla ludności i środowiska naturalnego. Jest oczywiste, że opracowanie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych jest podstawowym postanowieniem tej dyrektywy: w wypadku awarii pozwala ono na podjęcie nadzwyczajnych środków dla ograniczania jej skutków.

Na mocy odesłania zawartego w art. 9 i artykułu 2 dyrektywy, art. 11 stosuje się do każdego zakładu, w którym niebezpieczne substancje występują w ilościach wyszczególnionych w załączniku I, część I i II kolumna 3 lub przekraczają te ilości.

Władze włoskie potwierdzają w przedłożonych przez siebie dokumentach, że nie wszystkie zakłady, dla których powinny zostać opracowane zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze rzeczywiście je posiadają.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 97.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 28 maja 2008 r. — Dansk Transport og Logistik przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-230/08)

(2008/C 197/24)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dansk Transport og Logistik

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni sformułowania „zajęte [...] i równocześnie lub w późniejszym terminie orzeczono ich przypadek” występującego w art. 233 lit. d) kodeksu celnego⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że oznacza ono, iż przepis ma zastosowanie w sytuacji, gdy towary zatrzymane na podstawie §83 ust. 1 ustawy prawo celne przy nielegalnym przywozie podlegają równocześnie lub w późniejszym terminie zniszczeniu przez organy celne pozostając do tego czasu w posiadaniu tych organów?
- 2) Czy wykładni dyrektywy systemowej⁽²⁾ należy dokonywać w ten sposób, że należy uznać, iż nielegalnie przywiezione towary, zajęte w chwili przywozu, lub równocześnie bądź w późniejszym terminie zniszczone, zostały objęte „procedurą zawieszającą” z tym skutkiem, że zobowiązanie w zakresie podatku akcyzowego nie powstaje lub wygasa (art. 5 ust. 2 tiret pierwsze i art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy systemowej, w związku z art. 84 ust. 1 lit. a) oraz art. 98 kodeksu celnego, i art. 876a przepisów wprowadzających)⁽³⁾? Czy na odpowiedź tą ma wpływ okoliczność wygaśnięcia lub braku wygaśnięcia, na podstawie art. 233 lit. d) kodeksu celnego, długu celnego powstałego wskutek takiego nielegalnego przywozu?
- 3) Czy wykładni szóstej dyrektywy⁽⁴⁾ należy dokonywać w ten sposób, że należy uznać iż nielegalnie przywiezione towary zajęte niezwłocznie przy przywozie, i równocześnie lub w późniejszym terminie zniszczone, zostały objęte „procedurą składu celnego” z tym skutkiem, że zobowiązanie w zakresie podatku VAT nie powstaje lub wygasa (zob. art. 7 ust. 3, art. 10 ust. 3 i art. 16 ust. 1 (B) lit. c) szóstej dyrektywy oraz art. 876a przepisów wprowadzających)? Czy na odpowiedź tą ma wpływ okoliczność wygaśnięcia lub braku wygaśnięcia, na podstawie art. 233 lit. d) kodeksu celnego, długu celnego powstałego wskutek takiego nielegalnego przywozu?
- 4) Czy wykładni kodeksu celnego, przepisów wykonawczych i szóstej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że organy celne państwa członkowskiego, w przypadku wykrycia nielegalnego przywozu towarów w ramach operacji TIR, są właściwe do obciążenia należnościami celnymi, podatkiem akcyzowym i podatkiem VAT tych operacji, gdy organy innego państwa członkowskiego, w którym miał miejsce nielegalny przywóz do Wspólnoty, nie wykryły nieprawidłowości, i w konsekwencji nie zastosowały należności celnych, podatku akcyzowego ani podatku VAT (zob.